

NÓGRÁDI LAPOK

és HONTI HIRADÓ.

Politikai, társadalmi s közgazdászati hetilap.

Költségek feltételei:

Egyes évre . . . 6 frt.
Fél évre . . . 3 frt.
Évesjegyre . . . 1 frt 50 kr.
Külföldi levelet csopán a küldőhivatalnál Balassa-Gyarmaton.

A lap azonnali részére a nyúlórra vonatkozó minden költségek a szerkesztőhöz küldendők.

Bel- és külföldi hirdetések számára hirdetőmestert elfogad Hay Károly hirdetőmestertől írodja Budapest, Nagy-Kereszt-utca, 22. sz. a.

Hirdetési díj:

Öt soros hirdetés . . . 5 kr.
Helyi minden hirdetésnél 20 kr.
Külföldi hirdetésnél 25 kr.

Hirdetéseket felvenni a kiadó Nagyb. és Tóth. utca hirdetői juttatásán eszközöltesek.

Költségek pénzre, reklamációk és hirdetések a kiadóhoz juttatandók.

Budapest, 1877. júl. 18.

(Ny.-F.) A quota tárgyában Bécsben járt regnicoláris küldöttség ures kézzel volt kénytelen hazajönni, mert nem tudták megegyezni, és pedig nem mint bírták a quota, hanem a restitutio kérdésének megoldása miatt. Hasztalan iparkodott a magyar küldöttség jogos és igazságos számitással kimutatni az osztrákok követeléseinek téves, sőt igazságtalan követeléseit, ok annyira összebonyolították a fennforgó ügyek megoldását, hogy a méltányos kiegyenlítés reményének még utolsó szikrája is kialudt. Sőt midőn már a kiküldött albizottság a fenyegető külviszonyok nyomása által csaknem kényszerítve ajánlatba hozta a „status quo“ fentartani, akkor ismét egész más alakban lépett fel az osztrák furfang, s annyira elvakultakká lőnek, hogy minden tényükből kivethető volt, miszerint ok a monarchia helyzetét nem a két ország jogos kívánatainak kielégítésében keresik, hanem csupán saját anyagi érdekeik javára, a helyzet kizsákmányolására törekcsenek.

Ez teszi a helyzetet komolylyá és az a körülmény tündeti fel a lajtán túliak illoyalítását, kevés érzőküket a külügyi helyzet és a monarchia érdekei iránt.

S vajjon hasznára van és lesz-e a monarchia nemzetgazdasági viszonyainak a jelen helyzet, az ebből keletkezhető zavar és bizonytalanság?

Mi ugy vagyunk meggyőződve, hogy mindaddig, amíg önző érdekeket tekintik, s mig működésüket kizárólagosan üzleti tekintetek által engedik vezéreltetni; addig a monarchiára benső tartósságot biztosító megoldás nem fog előértni.

Harczban állunk folyton; s az egyik félnek győzelme kétség kívül mindkét fél halálát idéző elő. — Igaz, hogy a kiegyezés reményének egy sugarát fenhagyták, a midőn azt mondják, hogy próbáljuk meg öszszeszel a többi részét a kiegyezésnek, hát hogyha ezekben megegyezni tudunk, akkor aztán könnyen megy a többi is.

Mi ezt illusionnak tartjuk, mert ha oly világos és bevallott kárnak megszüntetésébe sem hajlandók belegegyezni, a minő a restitutiónál ér minket, mikép remélhessük ott az egyességet, a hol az ő féltett hitel-érdekeikről van szó. A baj kétség kívül az ottani parlamenti viszonyokban fekszik, s mig ok ezeken nem iparkodnak segíteni, addig nem számithatunk a békés kiegyezés sikerére sem.

Azonban helyesnek tartjuk a miniszterelnök azon eljárását, hogy mindent megkísért a monarchia két fele közti egyetértés helyreállítására és fentartására.

Csendesen elvárjuk a végeredményt, mely jobb reménnyel kecsegtet, mintha már most végkép szakítottunk volna, mert az országgyűlés színtelése módot és alkalmat nyújt majdan mindkét fél részéről megfontolni a túlesigázott követelések eredményét; a ha ezután sem fogná a méltányosság érzete őket megazállani, akkor kétség kívül nem marad egyéb hátra, mint már e kérdésre vonatkozólag egy korábbi cikkünkben nyíltan kimondottuk, hogy nemzeti becsületünk és létérdekeink megemntése mindenek előtt való, ha „Si fractus illabatur orbis“ is.

A nógrádi ev. esperességi gyűlés.

A nógrádi ev. esperesség ngy. Vores Pál esp. felügyelő s kir. tanácsos és nt. Vládar János főesperes iker előktele alatt folyó hó 19-én Losoncon tartotta szokásos évi közgyűlést, melyben Dessewffy Otto, Plachy Tamás, Szontagh Pál, Pulszky Agost, Bonczky Gyula s több más világi tekintély vett részt.

Közgyűlés tárgyát képezték a főesperes hivatalos jelentése a lefolyt év eseményeiről, melyek az esperesség szellemi és anyagi gyarapodásáról öröndetes tanúságot tesznek, a mennyiben több új iskola építettet, s több régi átalakítottak. A pénztárak rendben vannak, s a papi és tanítói ösvegy-árva intézet tőkái szaporodtak.

A főesperes bemutatott az esperesség területén megválasztott 3 új lelkéset (Vitéz Lajos bányai, Frenyó Gyula szontapéri, Hollas Danó losonci).

A három évre választott tisztikar lemondása folytán új választás rendeltetett.

Azon. Körnöki jelentés. Folytán, hogy némely lelkész az anyakönyvet az előbbi rendeletek dacára öt nyelven vezeti, határozatkép kimondottuk, hogy a mennyiben az illetők a fennálló rendeletek továbbra is ellenszegülnek: az egyházi törvények elébe lesznek állítandók.

Az esperességi felügyelő ur ez uttal is bőkezűen megvendégelte a gyűlés tagjait, de a sörházban tartott közéből a páncsálók ez uttal is túlnőltéleg elmeradtak, alakítván az udvaron 6-7 tagból álló díszes (?) koszarut, a keresztény szabadító muszka dicsőségére.

Ebéd folyamán egymást érto a hazafias szellemű felköszöntés. Majd Szontagh Pál emel poharat, s kárhóztatva az elmaradt néhány lelkész hazaelleses üzemleit, Sebőköt, a három mákvirág egyikét, (Sebők, Szontagh, Bodiczky) köszönti fel, ki a többiek között legalább az evésben és ivásban egyetért a hazafakkal.

„Bocsánatot kérek, — mondja a felköszöntött — ha a megtisztelő tosztra én is idegen... akarom mondani: magyar nyelven felelek.“ stb., stb. „A mi reményünket nem mossa el a víz!“. — Pulszky közbö vág: „Majd besütyülünk mi a muszkanak!“ stb., stb.

Sajnos, hogy a nógrádi esperesség lelkészeinek hazafias szellemű nagy többsége nem bírja testéről levágni ezt a rákfert, mely a kedélyes mulatság bremeibe is be-szuságot, mérget vegyítai törekszik.

A délután folytatott gyűlés este 6 órakor ért véget.

1. önyabánya, július 23.

T. az úr! E lapok 25 ik számban tudomás szerint kifejeztem nézeteimet a tanítókörnöki intézmény felett, s az az oly értelemben, mint azt Vitéz Lajos ur vette, elítélendőnek, szükségtelennek véleményeztem. Elmondtam akkor terjedelmeg, kit ismerek és elkönnöknek, mily közelemekkel jár a körnöki hivatal, s kimutattam, hogy az esperességnek csak egy körnökre van szüksége, hogy tehát a tanítókörnök az esperességre nézve teljesen felesleges, s mint ilyen az esperesség beo-egyzéséből az egyes egyházak által díjazásban nem részesülhet. Ugy hiszem mind ez, s mit itt röviden recapituláltak előbbi cikkemből, a nappal világosabb s csak az nem ösmeri el mind ennek alapos voltát, a ki éppen — bakafantokodni akar!

A szügyi tanítói értekezlet, a melyhez volt tulajdonképilem intézve, böles hallgatással mellette felszólalásomat, mert idő közben valószínűleg meggyőződtek az általam megtámadott határozatjuk alaptalan voltáról, s azt meg nem hozottak szereték volna tekinteni. De akadt két más egyházi lelkészek köréből, a kik magukévá tették az ügyet s annak hivatalnoki védelmére keltek, vagyis helyesebben: — fogadtatlan prókátori tisztelet gyakoroltak. Az egyik Vitéz Lajos, — a másik Hollas Dániel. Megtámadtatva az előbbi — kigúnyoltatva a második által, kinek nézeteivel szerkesztő ur is saját vallomása szerint egyetért: megfogja engedni, hogy ellenükben védekezzem, s a kigúnyoltatást határozottan visszautasítom; a tisztelt olvasó közönséget pedig előre is szives előzésre és türelemre kérem, midőn ez ügyet még egyszer szellőztetem, ígérve, hogy részemről ez lesz az utolsó szó e tárgybán.

Vitéz legyen az első! Mit is mond ő hozzá az intézett sorában? Bevallja szóról szóra ezt: „én — egy decanatusban csupán a papikörnök elégséges voltát nemcsak elismerem, de óhajtom is!“. Tehát velem tökéletesen egyetért abban, hogy minden másféle körnök, legyen az bármilyen is, a papi körnök oldala mellett felesleges. És mégis — Uram fia! mily bábeli zavart halmoz rákásra ezike folytatásában. Így okosodik: hogyan lehetséges az, hogy valaki egy oly intézményt, melyet az esperesség léteit, elismert és helybenhagyott, addig, mig az esperesség existenciájuk szék ségelen voltát ki nem mondja, ignorálja vagy plano gyalázza? Elmondam hivatkozott cikkemben, mi ezébből rendszeresített a tanítói körnöki állás, hogy tudniillik tisztán csak a tanítói értekezlet, — de korántsem az esperesség számára, hanem hiszi, olvassa el még egyszer. Mint ilyen egyént, ki azért utazik a körnök oldalán, hogy a tanítói értekezletet az általa tapasztalt akár elnyök akár pedig hiányokról közvetlenül ki tanítsa, mindenkor szivesen látom a körnök mellett, s neki az őt megillető tisztelet mindenkor szivesen megadtam és meg-

adom, annyival is inkább, mert az esperesség is megengedte, hogy tapasztalatai megterest céljából a körnökkel egyeztető látogatásba az iskolai vizsgálatokat, s az 1875. évi esp. gyűlés jegyzőkönyve 86. pontja szerint a tanítói értekezleteket felhatalmazza a körnökök választására és kinevezésére. De ezen — az esperesség engedélyével a tanítói értekezlet által megválasztott egyén nem esperességi hivatalnok ám, hanem az értekezletnek privát megbízottja? Csakia Vitéz ur tette őt egyenlővé a tanítói körnökkel, mint azt Vitéz Lajos ur vette, elítélendőnek, szükségtelennek véleményeztem. Elmondtam akkor terjedelmeg, kit ismerek és elkönnöknek, mily közelemekkel jár a körnöki hivatal, s kimutattam, hogy az esperességnek csak egy körnökre van szüksége, hogy tehát a tanítókörnök az esperességre nézve teljesen felesleges, s mint ilyen az esperesség beo-egyzéséből az egyes egyházak által díjazásban nem részesülhet. Ugy hiszem mind ez, s mit itt röviden recapituláltak előbbi cikkemből, a nappal világosabb s csak az nem ösmeri el mind ennek alapos voltát, a ki éppen — bakafantokodni akar!

Igaz, történetek léptek a losonci tanítói értekezlet által 1876-ban az előbbi, hogy kieszközölhesék azt, miszerint a tanítói körnök az egyházgyűlésekrekezt szavazatával választásba s, és az által ezt akarván elérni, hogy a tanítói kör megbízottja is némiképp hasonlítson körjait alkalmával a valódi esperességi decanatusba, s neki ne s, de való koordinált állása legyen, a minthogy itt mostanig is egy tévesen csodá-csinnak szereti a tanítói urak körök megbízottját nevezni; de az is igaz, hogy az esp. gyűlés múlt évi jegyzőkönyve 44. pontjában a kérvényezéket azon értelemben utasította el kérelmével, mint azt fenntebb volt szerencsém idézni, az által határozottan azon jellegét akarva megadni a tanítókörnöknek, mely őt tulajdonképp megilleti, tudniillik a conferentia kiküldetésének jellegét. De ezt Vitéz ur semmibe sem teszi; én nem is olvasta az idézett jegyzőkönyvek pontjait, mert különben oly felszék állításokkal nem állhatott volna elő. S midőn immár okoskodásnak föltétele hamis volt, magától öszszeszl mind a mit rá állapított, s a mit második cikkében is velem szemben határozottan állított, hogy tudniillik a tanítókörnök a papikörnökkel egyenlő hivatali visel, s hogy méltán elvárhatja az egyházakról faradagának megtámasztását. Ilyen logikával a nyilvánosság elé lépni, és az ily okoskodást ismételve védelmezni, az merénylőlet az olvasóközönség miveltebb, olvasottabb része ellen! A fentebbiekből azyanis uom következik, a mit Vitéz állit, de az, hogy fizesse ki a maga kiküldöttét, s ha a tanítókörnök nem akar ingyen fáradoi, díjazassa magát az értekezlet tagok által, akiknek érdekében utazik, de ne az egyházak által, egy tanítókörnök létezéséről tudomásunk sincs, s ki rájuk nézve teljesen szükségelen, s így nélkülözhet. És még egyet: V. csapnagságnak és könnyelműségnek nevezni azt, hogy én a kártyajáték kétféle nem említtettem fel cikkemben, a melyekre lehetnek a decanatusoknak esetleg kiadásuk, mert hiszen ő sem emlit egyetlen esetet sem, a hol csak egy egy fillérvnyi kiadás lenne akár az egyik, akár a másik körnöknek, vagy helyesebben megbízottnak, s csak is azon álmábol állítás biggyeszt oda ezekbe, hogy én vagy nem voltam még decanus, vagy Eldoridóban járok. A mit itt mond, arra ráillik a logika azon szabálya,

melyet Vitéz értemet nem tud, — qui malum probat, nihil probat. De est mihi magbocátom neki, mert azt idővel megmagtalanhatja; de azt, hogy a gombópon ő megloccsánatosan, a engem csuanyas és könyvelésével valódon épen ő rá nehezedik azért, hogy ily conglomerát cikkekkel bátorodik a nyilvánosság elé lépni, azt meg nem bocátom, azt elnem tőröm, azért megrovom, mert az tisztelenség egy fiatal embertől. A helyett tehát, hogy ilyenek enged meg magának, okosabban tenné, ha a cikke végén megpendített foglalkozást venné elő, s inkább tornát ragna a s közben cikkeit kímé meghevertetné és rajtok javitana, sem mint azokat fésüledniel bocsátja teljes pongyolában az olvasó külsőség elé.

S most lássuk Hollett! Az, a mit a tárgyhoz írt, teljesen megáll; felfogása objectív, logicitja helyes; irányja cínos, sőt néha felhangzó, szeretném tőle eltanulni! De, hogy ily költői iránylyal nem restelli becsületes nevetet gúnyolni épen akkor, midőn a dolog lényegére nézve teljesen egyeznek nézeteink, hogy személyem felett élcel ott, a hol komoly tárgyról komoly fészűhöz illő higgadsággal készül írni: az — bocsássa meg nekem a kifejezést, de ő tőle tanultam, cikkeiből vettem, — az bibaszag. Egyébiránt tartson meg továbbra is szives barátságában.

Gedaly Elek Ferencz.

CSARNOK.

Ipolságtól Rómáig és vissza.

(Levélváltások H. A. és L. N. társ P. L. hoz.)

Róma, július 5.

Triestből Rómáig tett utazásunkról futolag már értesítettünk, jöllehet csak az általunk főbbeknek vélt mozzanatokra kellett szorítkoznunk, mert ez ami s o i d i s a n t kéjtalanok annyira kimeríti az embert s annyira igénybe veszi az időt, hogy terjedelmesebb leírására sem kedv, sem idő nincs. Ez uttal tehát még pótulag kívánok még közölni veled némelyeket, miket rohamosabb utazásunk közt megértetni nem volt időm.

Velenozét ez uttal tüzesebben néstém meg, mint czelött három évvel, és most midőn már Olaszország jó részét beutaztam, alaposan állíthatom, hogy Velenzo kéjtalanoknak nemcsak igen érdekes, hanem a többi olasz városokhoz képest még elég kényelmes nyújtó hely is, a mennyiben itt még elég jó konyhát és a San Marco ténen levő kávéházakban tüzhető kávé kapnánk, mely minél tovább utazunk Itáliá belsőségébe, annál élvezetlenebb lesz, még végre Rómában már a Caffè pura-ka kell szorítkoznunk, hacsek kecske tejel nem akarjuk azt inni. Igen, Itáliá nagy-mérő fővárosaiban kecske tejel élnek s ezen haznos de szegénységbe mutató állatok itt oly nagyon elterjedtek, hogy Róma piacára egész csordákat láthatni, melyek részint eladásra részint a végett hajtának be, hogy a tejet venni kívánó akar saját-kezdje is megfesse a türelmes kecskét.

Velenzétől Rómáig 19 óra alatt juthatni gyorsvonaton, mely utat mi három helyen tett félbeszakítással utaztunk át. Első hely volt Pádua, a hol megállapodtunk, nem annyira az 55,000 lakost számláló nagy és csendes város, mint inkább híres temploma kedvéért, melyet már reggeli 6 óra-kor sétáltunk meg. A korai óra dacára már 1500 órátnál miszték és pedig nem üres padoknak, hanem elég számonan jövő menő ajtatoskodóknak, a mi azt is mutatja, hogy egy itt, mint Olaszban más városokban is, az emberek szeretnek temploma járni — bűtködni, mert a jelen nagy bőségben itt a templomok valódosan menhelyet képeznek a bőség ellen. A páduai templomnál már kezdetét vette a szent képekkel való spekuláció a mi rovásunkra, hol már reggeli 6 óra-kor 1500 káféra a páduai Szent-Antal arcaképet kinalgatta ezen nem épen épületes variációval, con bambone o s enza bambone, az az a páduai Antal hol egy káféra káféra, hol a nélküli Analatik.

Pádutól Bolognaig az öt igen érdekes, mert nemcsak kiutermékeny hanem mintaszíndeg kultúrált is. Itt minden folyam és patak szabályozva van, magas védőtűsek védik a földeket, melyek minde-nütt fákkal vagy szőlőtűkekkel szegélyez-vék, mi által a táj egy valódosan angol kert színeben tűnik fel, s az utak utánzása mellő jó karban tartatnak.

Bolognában, mely 90,000 lakost számláló város s az Appenninek lábánál fekszik, már szélűben találkoztunk lovak helyett ósávérekkel. Ugy itt, mint további utazásunkban is paraszt szekeret eleget láttunk, de sehol mást mint két kerékűt. A bérkoc-sik elég kényelmesek ugyan, de Rómát kivéve — hol néhány két fogatú is lát-tunk, — csak egy, többnyire rozsgoba van befogva általában, mi az elegantiát, com-fortot, kényelmet illeti, e részben az olasz városok nagyon távol állanak a nyugati és éjszaki városoktól. A kávéházakban egyetlen lapot, de még gyufát sem talál-hatni, mert a hitvány olasz kávé ügy vé-lekedik, hogy a ki lapot akar olvasni vagy gyufával szivarra gyújtani, hát regyen ma-gának. Pedig ugy az újsg mint a gyufa Olaszországban feltűnően olcsó. Így a „Hon“-hoz hasonló nagyságú lap ára 10 centimeli (négy krajczár), ebben aztán nagyon fölül-mulnak minket az oroszok. Vasz is itt min-den ember ki olvasni tud egy vagy más lapot, a mi különböz hanghordozással ki-abálva oly különösen kinalgatnak, hogy az idegenre szinte kábítólag hat. Némely újsgárus, hogy lapjának nagy keletet sze-rezen, a legújabb csatahíreket is kikijátja.

De térjünk vissza Bolognára. Ez Olaszország egyik jelentékenyebb városa, melyben van mintegy száz templom, s ezek közt egy tucsat olyan mely csupán Mária templom. Mind itt, mint egyebütt Olaszokban a Máriaának szentelt templo-moknak oly mellék neveket is adnak, mily-enek nálunk nem ismeretesek; például: Mária „formosa“, „gloriosa“, „del remedio“, „gratiosa“, „maggiore“, „dolorosa“ stb. — Olaszország szép templomokban oly na-gyon bővelkedik, hogy e tekintetben bizo-nyára egy ország sem versenyezhet vele. Valjon a templomok ezen nagy számanak és magasztos voltának megfelelő-e a nép vallási buzgósága? eme kérdést nem egy-szer vetettük fel magunkban. Ha a kül-látást után itélünk, azt kellene hianituk hogy igazán buzgó és vallásos, mert minden untalan láttunk gyovonni s áldozni embe-reket minden osztályból, holott most sem husvéti ünnepek, sem más oly ferák nin-csenek, a melyek nálunk mintegy sáisonná teszik a gyónást. Ha aztán mélyebben vizs-gáljuk az ajtatoskodókat a templomban, azt fogjuk tapasztalni, hogy bennök nincs valódi buzgóság, és hogy a templomokba csak mintegy szórakozni, s a jelen nagy bőségben bűtködni jának. Ehez igen ke-vés templomban levő állandó padok, a székeket pénzért kinalgatják s azokkal a Custode della Chiesa ide oda szaladva mutha valami szini előadás tartatnék; ezen szokás nagyonzavarolag hat az ajtatoságra. Maguk a kanonokok is imádkozás helyett cseregnek egymással, deciliter száma-ruk orlyukukba a burnót, mi épen nem épületes contempláció.

Bolognában kocnikon jártak be a vá-rost és nevezetesebb templomait. Ezek közt első helyet foglalja el a székesegyház min-den tekintetből. Ezen templom egy sarká-tól a másig meridionális vonal van húzva, miáltal mindenki könnyen láthatja, hol van a délpont.

Bolognából Florenszba a vasút az Appennini hegyen vezet keresztül. Ez igen érdekes út, sokkal érdekesebb mint a Bren-neren való átkelés. Itt a vasut merész con-ceptióval nem kapaszkodik fel a hegyek mint a Brenneren vagy Smeringen hanem, alig észrevehető emelkedéssel halad a hegy alatt, a mi úgy volt lehetséges, hogy nem kevesebb mint 45 alagutat fúrtak át a hegy nek nyomrában, s így a vasút egy szóval a föld alatt van vezetve. Van oly alagut is, a melyen való átkelés 8 percig tart. Be-tenger sok pénzbe kerülhetett ez a vasút! De nem is látni sehol oly nagy frequen-tiát, mint az olasz vasutakon. az appenni-hegyeken való átkelésnek nemcsak egyik

igen regéyes, hanem mondhatnók k öltői mozzanata is volt utazásunknak!

A mint a sok tün el-ből kibontakoz-tunk, Florensz város arisztocratiájának szebb-nél szebb villái közt haladtunk, a mi el-tartott egy jó óráig, míg végre az indó-házba berobogtunk, s a „Hotel dela villa“ első rangú szállodába szálltunk. Ezen szeb-nyűző szállodáról már tüzesebben emlékezett egy est előző levelünk.)

Más különben Florensz igen kellemes és csinos város. Nevzetes képcsaarnokában másutt alig látható képek vannak. Leg-alább 30 teremből illetoleg folyosóból áll a város számos templomai közt igen szép, sőt nagyserű székesegyház is a Santa Croce, nevű, melyben Olaszország nevezetesebb fér-faisainak emlékszoirai díszlenek, ezek közt a híres költő Dante ezen felirással Onorate altissimo Poeta.

Florenszben résztvettünk egy fél ki-lenczaker kezdetét vett s éjfélt után egy óráig tartott szini előadásban is az Umberto Principe féle színházban; egy operát és egy balletet adtak, az utóbbi oly látványos, oly pompás volt, hogy ehez hasonlót még nem láttunk.

Megnéztük még a város egyik hosszú utcáján felállított és permanensnek látszó szobrásart is. Ily pokoli lármát s ily minden hangon való kinalgatást még nem láttunk sehol. A részint sátoros részint sátor nélküli bódék egyikében egy em-ber acéltollakkat kiabálva, árul olyakat, melyek el nem romlanak ha a pallóhoz is vágatnak, amint csakugyan a deszkába vág ta azokat s aztán írni kezdett velök. Egy másik lazzaron tyukzem elleni tapaszt árult, s egész dictiót tartott arról, hogy az ő tapassa csatlakozhat. Ezen harmadik olyan papírost kinalgatott melyből tintát lehet fakasztani, és nyomban meg is mu-tatta azt. Egy negyedik gyufát kinalgatott stb. De a házalók is egészen énekelve kinalgatják portékájokat úgy, hogy némely-lyiket jó hangjánál fogva szinte kellemes volt hallgatni.

Minél tovább haladtunk ez ország bel-sejébe, annál inkább meg kellett győződünk arról, hogy itt a turista mindenféle zsarolás-nak van kitéve, a minnek nem akarán kénytelen magát alávetni. Volt a többi közt oly esetünk is, hogy a florensz, székeseg-yházban, egy uri dőnek látzó asszony szép csendesen megzölött, hogy segítenék fel valamivel perche io sono povera.

Florensznek számos szép mulató és ki-ránduló helye van, de mi közülök csak ke-veset tekinthettünk meg az Arno folyón túl. Sietnünk kellett utunk célja — Róma felé, hová Florenszből június 28-án esti 10 óra-kor elindulva másnap 29 én reggeli 6 óra-kor megérkeztünk. (Utazásunk római éber-ményei már közöltük a III és IV. számok alatti levelekbe.)

Közönség köréből.

T. sz. ur! Becses lapja 27-ik számában a b-gyarmati tkptár felügyelő bizottságához egy kérdésköt nyílt kérdést intéztem, melyre egészen váratlanul Reményfy József ur nyil-takozott; e nyilatkozatot a t. érdekeltek felvilágosítása indokából válasz nélkül nem hagyhatván, midőn a Reményfy ur által czélbavett személyeskedést egészen mellőzni kívánom, kérem következő soraim becses lapjában felvételét.

Jelzett nyílt kérdésemben a b-gyarmati tkpténztár igazgatója ellen vádat nem emel-tem, de kérdést intéztem a t. felügyelő bi-zottsághoz azért, hogy esetleg az általam betett pénzüszegkek biztosításáról gondos-kodhassem, esetleg a vád emelése indokom legyen.

A nyílt kérdésemben jelzett semmiségi panaszunk Kővi Tivadar és Dr. Baintur Ferencz urak vannak alájegyezve, mind-két oly személy, kiknek egyáltalán semmi közük abhoz, hogy az érdekelt hagyomá-nyosok pénzét bankjegyekben vagy tkptári betéti könyvecskében tette m le.

Ugy látom tehát, hogy Reményfy ur azt sem tudja, kiknek nevében adta be a sem-miségi panaszt, — mert nyilatkozatában Landau Gyuzát urat emlegeti, ez pedig ezen itt érintett semmiségi panaszszal nem áll.

A nyílt kérdésemben idézett semmiségi panaszban nem az mondatik, hogy a tkptári betéti könyvecske a kézpénzzel nem azo-sos, — hanem az, hogy az ily betéti köny-

vecske a kézpénzszel biztonság tekintet-ben nem versenyezhet, — hogy pedig én azt valaha mondtam volna, tegadom, és Reményfy ur ebbeli állítását téves értel-sítés alapjának jelzem, — mert:

Igaz ugyan, hogy évek előtt Kővi Tiva-dar urnak kiskorú Trajtler Mihály és Sándor elleni végrehajtási ügyében egy ily betéti könyvecskét, mint 30 vagy 60 napi felom-dásban költöttem, kézpénz helyett elfogadni és ilyetén részletfizetés mellett a már meg-kezdett árverést egyéb indokok folytán is elhalasztani vonakodtam, — de azt, hogy ily betéti könyv a kézpénzzel biztonság tekintetében nem versenyezhet, soha sem mondtam.

Egyébiránt az ez iránt érdeklődőknek bővebb felvilágosítást a kir. törvényessék tkönyvi irattárában nyuzó iratok nyultha-nak, és csak ezekkel hivatkozással vissza-utalítom Reményfy ur latin idézetét azon megjegyzéssel, hogy az idézetű igazgató ur az én évek előtti tényemmel az esetben sem takaródhatnók, ha én csakugyan hasonló ténnyel vádoltathatnók is.

A mi állított, szimkell pávákdódo-som illeti, kortűvén a hasonlatlan adozapo-ritást csak annyit jegyzek meg, hogy mi soha sem kifogásolom Reményfy urnál az „y“ betűt, köz- és váltó ügyvédi czimemet jogosan használok, és e tekintetbeni tör-vény idézetéből nem tanultam semmit; a mi azonban az 1876. évi XXXVII. törvény-cikkirei hivatkozását illeti, ajánlom a t. felügyelő bizottság figyelmébe ezen törvény-cikk 196. §-át és azt hiszem, szűkegtelen mondanom, hogy én igenis illetékes köz-séghez intéztem kérdést és Reményfy ur egészen illetéktelenül és jogtalanul kívánja elvonni a t. felügyelő bizottság szülés-szabadságát, — és épen ez indokból a tisztelt felügyelő bizottságtól várom és kérem azon kérdés megoldását, hogy vajlon csakugyan restuli áll-e a b-gyarmati tkpténztár hitel-vizsgáló, avagy azt annak igazgatója és ügyvéd bíróság előtt írásban rágalmatárják-e?

Teljes tisztelettel lévén

B-Gyarmaton, 1877. évi július 26-én,

Hanka Leo,

köz- és váltó ügyvéd.

Gazdaszat.

A budapesti IV. nemzetközi gabona-és magvásár folyó évi augusztus 16-ik nap-ján fog megtartatni.

Általános határozatok a) A budapesti IV. nemzetközi gabona- és magvásár az „Uj világ“ kerthelyiségében (a Tüköry-főle-tőlésen) fog megtartatni, és f. é. augusztus 16-án reggeli 8 órakor csegetései jel mel-lett megnyitvatni, esti 5 órakor bezáratni. b) A tőzde-titkári hivatal ezen napon a ga-bonavásáron is nyit irodát, melyben a szűkeges felvilágosítások kézzel meg-adatni fognak, és a tőzsei jogszokásokat tartalmazó füzetek, továbbá fuvartariffák is kaphatók lesznek. c) Sürgönyök és levelek fel- és kiadásra ezen napon a gabonavá-sári helyiségben külön u. k. távirda- és postabíval felállítatik. A gabonavásár lá-togatni, a hozzájuk intézett sürgönyök és levelek minél gyorsabban leendő kézbe-vétele végett, felkérnek, hogy hozzájuk ér-kezendő leveleiket és sürgönyeiket „Buda-pesti Gabonavásár“ (Budapest Sanmarkt) jelzés mellett címeztessek. d) Belépti-jegyek augusztus 15-éi délelőtti a tőzde titkári hivatalában 1 frtyai díj mellett válthatók, de a gabonavásár napján a a pénztárnál kaphatók. e) Külön helyek is, asztallal és ülészekkel ellátva, 10 frtyai díj lefizetésével kaphatók. A kik ily helyekre szá-mot tartanak, sziveskedjenek legkeőbb f. é. augusztus 10-éig a tőzde hivatalban ez iránt nyilatkozni f) Valamennyi magyar- és osztrák vasúti igazgatószék, továbbá a sa-k. szabad duna gőzhajózási társulat a ga-bonavásárt látogatók számára az ide-és visszautazásra 33% nyi díjengedést en-gedélyeztek, a mely f. é. augusztus 13-ától augusztus 22-ig (bezárólag) érvényes Ennél fogva figyeljék meg az igazolványokat, a melyeket a belépti jegy váltása után a tőzde titkári hivatala az illetőknek azo-nal meg fog küldeni. g) A gabonavásár gépkiallításával, továbbá malom- és szesz-iparra vonatkozó szerek kiállításával loss egybekötve, a ezen kiállítás díszítéséhez a bejelentések f. é. augusztus 10-éig a tőzde titkári hivatalában elfogadtatnak.

Értesítés.

A losonci m. kir. Államfőgymnasiumi ifnuszok vegélyző-egyesület a jövő 1877—81k

lakolai éven, tehát f. évi szeptember 1-étől megkezdő működését; minélgyorabban etennel értesítsem a segítségnyújtás részvevőitől, hogy egy évvel nem régebbi keletű szegény-ségi s legalább elégséges előmozdított ki-tüntetett tanulmányi bizonyítványokkal fel-szerelt bolygásmosó kérvényeiket Losonca városra, a losoncai református egyházra, a lo-soncai lakarek és hitelbank mgr. Forgách Antal ur ó nagyméltóságához, mint a mely testületnek, s illetőleg kiknek joguk van egy-egy tanuló nevezni ki 500 flos alapít-ványaink élvezésére, f. évi augusztus hó 6-án okvetlenül adják be.

A kik pedig követelték az egyesület válasszatmánya rendelkezése alatt lévő hely-lyek valamelyikét önjuttatás eloyerai, fo-lyamodványait „A losoncai m. kir. állam-főgymnasium segélyező-egyesület válasszat-mánya” hoz címelve s a fentebb említett mel-letteléssel ellátva, f. évi szept. 15-ig nyúj-ták be, valamint azok is, kik az egyesület tápintzatában saját költségükön önjuttatás ellátatni. Kelt Losoncban, 1877 június 20.

Kuncs Elek,
az egyesület igazgató elnöke.

Szólás. A színpadok már két nap előtt hirdették az Egressy Ákos jutalom-terékén kitűzött „Macbet”-et; mindenki várta az előadást s gyönyörködni vagyott Szekessy Péter s Reményi János, melyben az embri nagyvárassági méltó bukását el. el. — A színpad tömege volt, a közönség túlszámoltatott várta a függöny felhúzását. Mikor a függöny felhúzó, egyszerre baloldali csend lett; a beszédeknek szünetes annál irórtatott. A másik változás azonban sokkal jobbnak volt; a kislepő művészt, Egressy Ákos, minden oldalról kórusok és virág-csokrok fogadták, s a színi nem akart taps kifejezte méltó tisztelőt a kitűzött művészt iránt. Így folyt az előadás az üdök felvonásig. Most váratlanul felhúzó a függ-nyöt és Egressy ur azonnal lepte meg a közönséget, hogy vendégszeretettel becsu-ltani kénytelen, mert a társulat igazgatója-val a csillagok mögött sokkal kellemetle-ebb csillagba sodortatott, mintha hogy színieljárás repitójára a további működet meg-egenged. A közönség az utolsó felvonást ezen jelentés után igazoltatásban nézte vé-gig, s a végén háromszor hirt ki Egressy-t, mintha tudni adva, hogy a művészi ter-mészetből folyó fokozottabb indulat eme kifejezését nem fogadja el. — Ugy lett Egressy urat körülvették a felkérték elhi-markodott nyilatkozata visszavonására, s ő, mintán Balog igazgató urtól aznap előtt teljes elégtételt nyert, már szombaton fel fog lépni. Ez annál örvedetesebb, mert időközben Molnár György, a magyar színiélet egyik Nestora érkezett városunkba, s még ezen kívül 2 jelesebb vidéki színész (Bágyoni és Jambori) is rövid idő alatt el-jöved; s ekkor a társulat várakozása felől ki lesz egészítve. — A két művészes szerep-lete tehát valódi művelészetet biztosít; mi sem tartoztat vissza, hogy a b-gyarmati és az ahoz tartozó vidéki közönségnek melegen ajánljuk az előadásokat. Mutassuk meg, hogy a szép-művészetet büszkúli és áldozni tudunk. Ma Brachvogel „Narciss” színműve kerül színi; szombatra Döczi „Prófétá”-ját, vasárnapra Molnár „Tartar”-ját vá-laszták Egressy és Molnár urak előadandó darabokul.

Hírek.

A b-gyarmati önkéntes tűzoltó-egylet augusztus 7-én rendezendő nyári tánc-mulatságára a meghívókat a napokban vette városunk és a közel környék közönsége. A nevezett egyletnek a múlt évben kitűnő sikerrel rendezett nyári táncmulatsága s a népszerűség, melynek ezen egylet örönd, felszólaló teszik közönségünk részvételének felhívását. A rendezőség minden lehetőt el-követ, hogy a nyári táncmulatság a közönség tánczó és szemlélő részének igényeit egyaránt kielégítse. A mulatság színpolya a podluszányi erdő azon része leendő, hol B. Gyarmati ifjúsága legutóbb rendezte jól sikerült táncvigalmát. S ha az alkalommal a tánczter és a koci közlekedés számára kijelölt út kénytelen tekintetében némi kívánni valót hagyott hátra: azt egyrészt kényelmesebb, másrészt pedig minden ve-szély nélkül járhatóvá tenni a rendező válasszatmány elő kötelesege leendő. — A rendezőség a mulatság folyamát megszaki-tani nem akartván, „folytatást” a városban nem rendez, s a délután 4 órákor kezdődő mulatság kint végződik akkor, midőn annak a közönség jó kedve véget szakít. — A tűz-oltó-egylet augusztus 7-énnek nemcsak dé-lutánját, hanem egész napját egyleti ünneppé emeli. A reggeli riadó után a szomszéd

városokból érkező testvéregyletek fogadtat-nak. Ezután az egyletek csakhamar sora-sosnak, hogy a délután 10 órákor tartandó diaszakorlaton részt vehessenek. A gyakor-latot — városunk valamely nagyobb épüle-tén — egyetünk végezték, melynek tartalma alatt helybeli zenekarunk, esetleg felváltva a többi zenekarokkal működött. A nagy kivonulás 11-kor vossz kezdődött az 1 órákor — a mulatság színpolyán — tartandó táncos ebédré, melyet 4-kor — felváltva két zenekar működése mellett — táncz követ. Az esti 8-9 órai szünet alatt — városunk bolygye-nek szíves közreműködésével, a 10 krajczáros sorajegyek eladása után — 30 palacsát champagne fog kiarszoltatni. Utánna tűz-játék, lampionok, bengáliai görögitis s pe-troleum bódók világosál ismét táncz kivilá-gos kivirradit.

Ipolyságról eleve tudósítanak, hogy a budapesti művészi körökben is szép névvel bíró Podhorzky Gizella urölky, (a megyei alispán kedves és bájos leánya) Pauli és Sipos fővárosi művészek közre-működése mellett, augusztus 12-én az ipoly-sági állami polgári leánytanoda javára hangversenyt ad, melynek sikeréhez kétség sem férhet. A hangversenyt tánczvigalom fogja követni.

Lapunk zártakor vesszük azon hírt, hogy azon szép terv, mely szerint Egressy Ákos Molnár Györggyel szombaton fellép-jen, megbiúsult. Mondják, hogy a közönség egy kis töredéke miatt történt a hirtelen változás, követelte ugyanis a töredék, hogy Egressy ur bocsanást kérjen múltkor bot-rányos(?) föllépéséért.

Rövid hírek. B-Gyarmaton a „Zöldfa”-hoz címzett fogadó kerítésben a jégverem szalma fedele — gondatlanságból — éjjeli tízenegy óra után meggyulladt, s a kedvező időjárás folytán gyönyörűen ki-világította a várost. A tűzoltók rögtön ott termettek s a tűz további terjedését meg-akadályozták. Budapesten a IV-ik színi congressus augusztus 27-ikére hivatalossá-za. A b-gyarmati dallegylet ügybuzgó vá-lasztmánya legközelebb egy jobbszerkeztő phiaharmonikára tett megrendelést. A ta-rosk bizonyára örülnek neki!

Határozás. Kaptak a következő gyász-jelentést: Liptó-Szent-András báró Andrá-szky István nagy. kir. minisleri titkár és testvére Gábor mélyen elszomorodott szívvel jelentik édes anyjuknak, Öregy Liptó-Szent-András báró Andrá-szky Sándornak szül. Moisfalvi Györgynek: Anya az szonyonak 1877. évi július 17-én délután 3 órákor hosszas szenvedés és a halotti szentátság felvétele után életének 68-ik év-ben történt gyászos kiűlalt. A boldogult márt bűlt teletei 1877. évi július 19-én dé-lutáni 5 órákor a felső-bodonnyi sírkertben tetették örök nyugalomra. Béke háimvair!

Albert Pál szemlésmegye-árvasszéki elnöke közönyt ad ki szeptember 1-én az 1878. évi január 1-én életbe lépendő gyámügyi törvényről. Ára 1 frt.

Sajtóhírlap igazlatók. Nyomdai elhá-ríthatlan akadályok miatt lapunk több szá-ma később, s az elkésés okzta sietés miatt több értelem zavaró sajtóhírlap je-lent meg. Midőn ezért a t. olvasó közönség elnézését kérnék, egyezsmind sietünk a sajtóhírlapokat ezennel helyreigazlatni. Az „Ipolyságtól Rómáig és vissza” című uti-lével töredékek II. ába, a magától érthet-ő leg sietős (eredetileg nyilvánosságunk nem is szánt) kézirat homályos voltánál fogva következő téves állítások csuszak be: Ve-lenczéből t. i. nem reggeli, hanem este indultak s érkeztek utasaink Pádnába. Továbbá, nem Pádnától, hanem Bolognától Flórenczig vezet az út az appennini hegység keresztl. Veneria helyett önként ért-betűleg olvasandó: Venesia; Due croce bimihe helyett: Due croci bianchi stb. Nemkülönb a 28-ik számban közölt szin-bási közleményben egyes szavak megcsok-kítva, s egy sor, mely nélkül aligha nevet-hetett volna a közönség, miként ott állítatik, kihagyatott. A nyomdai akadályok, s a kiadó tulajdonos utánjárása folytán, átsa-ve, egyezsmind fogunk, hogy lapunk hetenkint pontosan és hibátlanul jelenjen meg.

Nógrádmegyei tűzrendőri és tűz-oltási Szabályrendelete.

1. Minden új ház építése, és a régi ház lényegesebb átalakítása vagy kijavítása is a terv bemutatásával csak az illető hely-batóság engedélyével kezdhető meg.
2. Ház építések vagy javításoknál csak cserép vagy szindely fedés enged-bető meg.
3. Padlás szobák építése meg nem engedhető.
4. Kémény nélküli házak nem tö-retnék, valamint a házakra fa kéményt építeni is egyáltalán tiltatik, s ahol ilyenek léteznek, azonnal lerontandók, — to-

vábbá elkerülhetlenül szükséges, hogy a ké-mények mésszel jól megvakoltassanak, s ház tetőn felül kellő magasságra egyenesek és kellő távolságuk legyenek, azon felül gerendák, kulcs szára és effe akárminté-fa-k kéménybe rakni vagy ercszteni meg nem engedetik, s a kémények legalább fél fűgla vastagságban és nem élénk álló tégl-lakból építessek.

6. Kályba helyett fűtőgő csöveket melegítésre nem vasból készíteni, sem kő-mives által rakatni nem szabad.

6. Konyhának, tűzhelyes, kátlanos, kohós szobáknak vagy palka és szesz-gyáraknak pad-matát fából készíteni tiltatik.

7. A tűz kemenczék, kovács műhe-lyek és szeszgyárak boltozat alá veendő k cseréppel fedendő.

8. Kátlakat, bolygákat, asztalokat, házakhoz közel, s nagy mennyiségű takar-mány neműket az épületekre rakni és sző-rűket a beltelekhez közel helyezni nem szabad.

9. Bent a közutakban vagy azok közelében kátlak, bolygák és asztalok a-zól levetődni, és a kijelölt helyen kívül tűzjátékot hatóság engedély nélkül rendezni nem szabad és minthogy sok tűzveszély okozói a csavargók, ezeknek szemmel tar-tása és illetőségi helyükre toloncoztatása a hatósági előjárók egyik kiváló kötele-sege legyen.

10. A mely kémény más módok ál-tal is kiűlaltatható, azt kiűlaltati nem sza-bad és a nélkülözhetetlen kiűlaltatás csak kéményesről közbejöttével akkor enged-tetik meg, midőn a ház fedele hóval van fedve vagy eső esik s szél nem fúj, ekkor is az edényekben vizet kézen tartani, és ugy a közönséget, mint a rendőrséget is eleve értesíteni kell.

11. A kádárok, bognárok, asztalosok, ácsok és molnárokak szél idején vagy ud-varon és szoros helyen hordókat és más haszonemű faedényeket kiűlaltati, perzselni avagy tűz mellett egyengetni tilos.

12. Isétálóban, pajtában, csűrbeni széna tartóban, padlásban vagy könnyen tűzre fogó tárgyak körül főleg kupaktalan pipából dohányozni, szivarozni, gyufával vagy dörz-sapírral rágyújtani, továbbá a kemencze vagy tűzhely körül fát, lenet, kenderet vagy más könnyen tűzre fogó tárgyakat lerakni avagy annak telején vagy körülje szál-lítani, végül fát, szénát, szalmát és efféleket a kémények és tűzhelyek közelében a lak-szobák vagy konyhák padlására rakni nem szabad.

13. Könnyen tűzre fogó tárgyakat nagyobb mennyiségben a műhelyben tar-tani, s fátal dolgozó iparosoknak, nevete-sen asztalosok, bognárok, esztérgályosok, ke-rekesek és kádároknak a hulladék for-gácsot a műhelyben össze halmozni tiltatik.

14. A lópor, szurok, salétrom, kén, terpetin, olaj, petrolium, s többféle gyú-lkony szerek távvezetelyesek lévén, minden gyűnyagtól gondosan órandók, és 30 fok-nál nagyobb távolságtól bíró helyekben nem tarthatók, — különben a lópor és ásvány olajok tartására, szállítására és kezelésre nézve már előbbiról felsőbb helyről kiadott szabályok pontos megtartása egy a keres-kedőknek, mint másoknak szoros kötele-ségére tetetik s azok ellenőrzésével a köz-ségi előjáróság bizatik meg.

15. Zseifőzés alkalmával ovatosan kell felügyelni, hogy abba a tűzbe ne kap-jon, mi ha még is megtörténne, arra vi-zet önteni csészéretlenül, sőt veszélyes lévén, a lángot az edénynek fedő vagy hameval gyors befedése által kell elfojtani.

16. Ha a kűrt kigyúladna, alólól a kűrtőbe löti vagy felülől vízes pokróczok-at lebecsajítani tanácsos.

17. Különben ovatosaság és vigyázat igényeltetvén az égő gyertyára és szentűre is, fedetlen gyertyával, égőtűszekkel vagy szentűzzel meubli padlásra, isétálóra, csűrbe, szénatartóra, vagy egyéb olyan helyre meubli, hol könnyen tűzre fogó tárgyak léte-znek, — szigorúan tiltatik, s végböl:

Minden háziasadának és háznép fejé-nek kötelesege bádog vagy üveg lámpásokat aszerelni, hogy távvezetelyes helyen avagy é-j idején abban maga vagy családja világol-hasson.

18. Az isétálós vagy udvaros fedet-len égő gyertyával vagy szentűzzel meubli, és égő faklyákkal isétálni, sebnékin nem szabad.

19. A fogadóok és családok gazdák minden hozzájuk tartozókra, vendégeikre és családjeikre egyetli tartozván, fedetlen égő gyertyát az isétálóban felállítani, vagy felragasztani meg ne engedjék, és öket egy a gyertyával való járnakul, mint a dohány-zással ovatosaságra iséták, meri a kellő felügyelet melasztási felelősek.

20. Minden házi és családok gazda nem csak gyermekeit, és családjeit, hőtben lakóit, vendégeit s tűz és gyertyára való vigyázásra isételi, hanem személyesen is gon-doskodni, hogy a tűz és gyertya éjénakára eloltassák, vagy oly helyre tetessék, hol kár be nem következhetik, különben a házi urak, családok és mesterek kötelezettség felügyelni, hogy a dörzsgyűfák a gyer-meknek előlára vagy elrejtve tartassanak, egyezsmind arra is, hogy a hame mindíg tisztasban helyen tartandó, még ki nem hűl, a konyhaból kiűlaltassák.

21. Sok társaság oka a kémények-nek gondatlan tisztítása lévén, minden házi és családok gazdáknak felügyelni kötele-sege, hogy a kémények, kűrtök és ke-menczék gyakran, még pedig kiűlaltati me-teriséget érő kűrtősepr által rendszerint 30-60, télen és nagyobb isétélet igénylő helyeken pedig 8-14 nap alatt tisztíta-sanak.

22. Az éjjeli óráknak és közönségi szol-gáknak a tűze vigyázni kiváló kötelezettségk-levén, ha veszélyt vesznek észre, rögtön jel-adás által körtedomára juttatni tartoznak, és éjjeli vizigálát idején kereszmban vagy szobában magukat megvonniok nem szabad.

23. Vándorok, népgyűlékesetek, egy-házasapok és lakadalmak idején megkötö-tötti figyelemmelkeltetvén ördökni, a köz-ségi előjáróság elagendó vizmek kézen tar-tásáról gondoskodni köteles, egyezsmind az isétálós vagy szorokbani szivarozás, fo-detlen pipából dohányzás, gyertya vagy szénálljárak alá, lömerekkel vizigálás, kénszer esztégek által is megakadályozandó.

24. Ha tűzriadó, a gerjedi tűz azonnal hírlal adni mindenki tartozik, s a keletkező tűz elűlaltati szorosa tiltatik, a kűrtől adást isétőlőg tűzriadó kiűlaltati, éjjel ajtón ablakon, kapun való szűgés ál-tal teljemenendő és jelentés teendő a közöns- előjáróinál is, kik a harangok rögtön fel-reveresét esztékölni, és a tűzjátékának meg-jelölését nappal a toronyból kiteendő szénó éjjel pedig lámpa által tudomásra juttatni kötelesek.

25. A kiűlaltó égések gyors elűlaltati leginkább a kűlaltó fogazatba vett ren-deletektől függ, miert hogy a viz és isétőlő szerszámokban hiány ne legyen, az előjár-óság felügyelni tartozik, hogy a kűrt és tűzoltószerek mindég jókarban legyenek minden házánál legalább egy lőtra egy csaklya és valamely nagyobb edényben egy a közönség lajtjaiban is viz tartassék.

Folyt. köv.

Szerkesztői Szózat.

Szokások s népszokások. Tűzvilágosnak írt és jól felkötött válasszat G. E. F. ur csatára. — mi-után tárgya ki van merítve, — nem kiűlaltatják.

1. színi szerkesztő

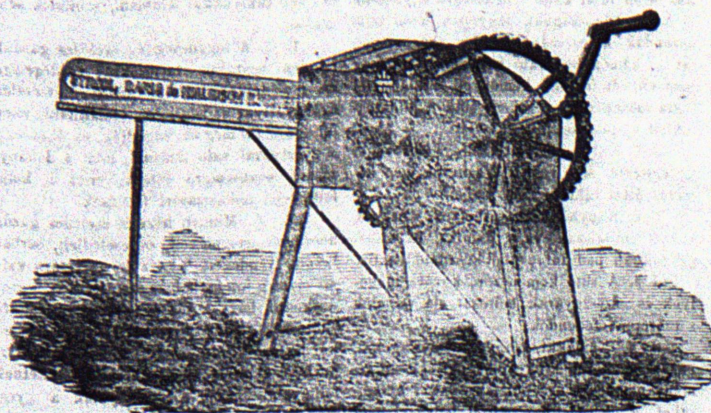
Horváth Danó.

Csöd árverési hirdetmény.

Mikulasy Gyula csödválasszatmányra részéről ezennel közhírré tetetik, mi szerint nevezett vagyonbukott vas-kereskedésben lefogalt árú-cikkiek és házi bútorok folyó évi július 31-én nyilvános árverésben közpénz fi-zetés mellett elfognak adatni.

Kelt Ipolyságh, 1877. jul. 24-én.

A csödválasszatmány.

STROBL, BARIS és KOLLERICH

gazdasági gépgyára

Budapesten, ferencváros kétnyulatoza 14—16. szám alatt

ajánlja legjobb szerkezetű

c séplő gépeit

kézi vagy lőerőre, szőré és tisztázó rostát, Baker-féle és újszerkezetű rostát, zakkoló szerkezettel, borsajtó és szőlőzúzóit, mindennemű ekeket, szecskavágókat, kukorica-morzsolókat, újonnan javított arató-gépeket magány lörakóval, új szerkezetű szőrfőző gépeket, szőré és szelmasajtót, legújantóssabb áron.

Raktárak is léteznek: Budapest IV. ker. Aldunator 14 szám alatt Kollerich Pálnál, Belgrádon Mijatovics István urnál.

Képes árjegyzékek bérmentve küldetnek. (3—3)

Mattoni-féle
BUDAI KIRÁLY-
KESERŐVIZ
MATTONI és WILLE, BUDAPESTEN
budai keserűvíz forrásainak tulajdonosai.

Dohány és szivar különlegességek

magyar királyi árudája

B.-Gyarmaton.

Ezennel van szerencsém a nagyérdemű közönséget értesíteni, hogy a dohány és szivar különlegességek magyar királyi árudájának kezelésével én megbízattam.

Vidéki megrendelések posta-utányvét mellett teljesíttetnek.

3—3

Felsenburg Tivadar.

Haszonbérbe adatik

kedvező feltételek mellett a balassa-gyarmati határban fekvő két volt urbéri házhelyhez tartozó szántóföld és rét.

Bővebb értesítést Áninger testvérek adnak.

(3—3)

A szegedi országos kiállításon érdemremmel és a III-ik országos tűzoltógyűlésen Aradon a nagy arany és ezüst érdemmel kitüntetve.

WALSER FERENCZ

első magyar gép- és tűzoltószer-gyár harang- és ércöntődéje,

ajánlja szabadalmazott új szerkezetű fecskendőket cséplőgépekhez szükséges kis gép-fecskendőket 60 fttól feljebb tűzoltó egy-
letek legénysségi felszerelvényeit, vállalkozik kutak, szivattyúk és harangok készítésére,
jótállás mellett a legújantóssabb áron.

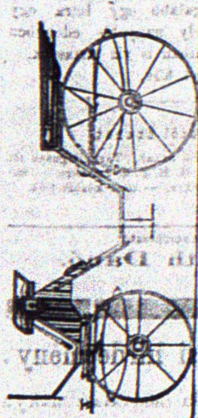
Különös figyelmébe ajánja a nagyérdemű gazdaközönségnek, saját készítményű és transatlantia szivattyús kutalt és
gyárának vízvezetékek teljes felszerelhetőre nagy figyelemmel külön felállított vízművészeti osztályát.

Mintaszerelek, képes árlapok, kívánatra rendelkezésre állanak.

(10—5)

Fődtelap Erdély és Románia részére: Kolosvárt, belsőmonostor-utca

Minden eddigi világtárlaton, haladás, jóízés és versenyképességeért. első díjakkal jutalmazva.

REITTER ISTVÁN

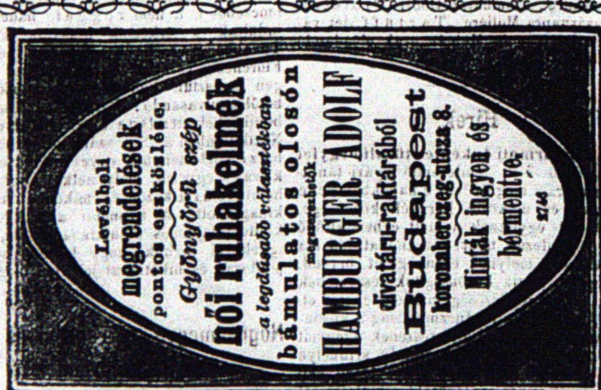
KOCSI-GYÁRA
VÁZON.

Van szerencsém tisztelteltő közönségem tudósításával érte-
gálni, hogy gyártó raktáram mindennemű kocsikkal el-
van látva, mi divatos és tartósságánál és könnyűsége-
nél igen hasznos; minél fogva bátor vagyok azon kö-
rösök járulni: szíveskednek becses látogatásával ko-
csigáramat megtekinteni — illetőleg becses megren-
deléseit levél által hozám juttatni; ez alkalommal le-
gyen szabad figyelmesteni, hogy teljességben áll
minden bármily kiterjedésű megrendelést a lehető leg-
rövidebb idő alatt jutányos árral elkészíteni. Köre-
eseket szíves tudomásul venni és becses pártfogásában
résztalni. — Maradtam mely tisztelttel

REITTER-ISTVÁN.

(12—3)

Mintákat kívánatra készséggel küldök.

Bérbeadás.

A sziraki közbirtokosság italmérési joga, az ahoz tartozó épü-
letekkel és földdel, jövő 1878. évi január 1-ső napjától 3 egymás-
után következő évre szagab kézből haszonbérbe fog adani.

A vállalkozók alulírottánál jelentkezzenek, hol a bérleti fel-
vételek is megtekinthetők.

Szirák, 1877. évi július 7-én.

(3—5)

Szűdy Károly,
közbirtokossági megbízott.

BÉRBEADÁS.

Nógrádmegye Nagy-Haláp községében, Balassa-Gyarmathoz egy óra járá-
nyira bérbeadandó 1887. évi szeptemberhő 20-tól számított hat egymásután folyó
évre egy 14 lőerőjű, 3 kőre járó, álló gőzgéppel ellátott, parasztlőre berendezett
gőzmalom, a hozzá tartozó szilárd épületekkel együtt.

Bővebben értekezhetni alulírottánál.

Kelt B.-Gyarmaton, 1877. július 15-én.

(3—3)

Farkas Ferencz,
ügyvéd.